

בס"ד: פרישת בא- אזכרה

הנה הגענו בספור פרשיות השבוע..קרוב ליציאת מצריים. לאחר המכות האחרונות עם ישראל יוצא " גוי מקרב גוי" חז"ל מסבירים "גוי מקרב גוי" כמו הוולד מתוך מעי אמו. הפירוש הוא שעם ישראל דומים ממש כמו המצרים... הכיצד? איך נוכל להסביר כי מצבם של עם ישראל היה מבחינה רוחנית כ"כ אנוש...כן! אומרים חז"ל שעם ישראל הגיעו אל מ"ט שערי טומאה...חלילה לו היו יורדים עוד מדרגה אחת לא היתה לשונאי ישראל(לשון נקיה- והכוונה לישראל) תקומה.

נשאלת שאלה מאוד מאוד בעייתית!

הרי עם ישראל ההיו במצריים רק 210 שנים מאז ירידת בני יעקב, שנאמר ברמז: "ויאמר יעקב אל בניו...רדו שמה" "רדו" ערך של 210 שנים, רמז להם שמעתה מתחילה הספירה של 210 שנות שעבוד מצריים. לפני כן מצבם היה בכי טוב, הם היו שבטי י-ה ולא היה בהם פסול..כולם שלמים !! כאשר הכריזו מסביב למיטתו של אביהם יעקב: שמע ישראל ה'... ה' אחד " אין בלבנו אלא אחד! והנה 210 שנות גלות...שנים שברו את רוחם..ולא עוד אלא גם ידעו כי הגלות הזאת היא מוגבלת...ולא היה מקום להתיימש ובכל זאת..הפכו להיות כולם מצריים ממש...

והנה במקביל..לאחר חורבן בית שני יצאנו לגלות של שנים על גבי שנים, לא ידענו מתי יהיה קיצה..ועברנו כמעט אלפיים שנה בגלות..והגלות קשה מאוד מאוד..פוגרומים, אינקוויזיציה. שואה לא עלינו..לא שברו את רוחנו, חזרנו הבייתה לארץ ישראל..יהודים שלמים בדתם ובאמונתם!!!

הכיצד? גלות קצרה במצריים ונשברו וחדלו להיות יהודים...מה היתה הבעיה שם? אלא יש להבחין בדבר חשוב ביותר..מה ההבדל בין יוצאי מצריים שירדו למ"ט שערי טומאה ובינינו?!

להם, במצריים, לא היתה תורה!!!!!!!

לא היה בידם את הסוד הנצחי של עם ישראל, צא ולמד כיצד שורדים בעולם קשה מנשוא! יש בידנו את המפתח לחיים נצחיים, זו התורה! כאשר אנחנו מחזיקים את התורה, זה סוד הנצח של עם ישראל...כפי שנאמר ואתם הדבקים בה' א-לוקיכם חיים כולכם היום"!!!!!!

(אם תרצה תוסיף...)

בסוף פרישת בא נאמר במצוות התפילין" למען תהיה תורת ה' בפידך.. " מכאן שכל התורה הוקשה לתפילין. הגר"א מסביר למה אומרת התורה "תורת ה' בפידך" וכי מספיק שיהיה רק בפה? הרי התורה צריכה להיות חדורה בעיקר בלב? אלא לדעתו רוצה כאן התורה לרמוז שמצות תפילין שקולה כנגד כל המצוות התורה. כידוע יש תרי"ג מצוות – והמילה "בפידך" בגימ' תרי"ג עם האותיות במלואן:

ב'פ'י'ד' בית=412 פא=81 יוד=20 כפ=100 ביחד =1613

הרי לפנינו מורי ורבותי...

(לאזכרה) האדם היקר הזה ר'....היה בשרשרת הנצחית של עם ישראל, הרביץ תורה..עשה מעשים טובים...ידע את סוד נצחיותו של עם ישראל ועליו אפשר שייאמר "עץ חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאושר ועליו ייאמר ואתם הדבקים בה' א-לוקיכם חיים כולכם היום. ....

בס"ד: פרישת בשלח, הקמת כולל...

ועוד מתאים להרבה הזדמנויות...

הנה הגענו בספור פרשיות השבוע... ליציאת בניי ישראל ממצריים ורקריעת ים סוף... והנה אנו מכירים את הביטוי הידועא: "קשה כקריעת ים סוף" האם באמת יש מציאות קשה לפני הקב"ה, כביכול? אלא מסבירים חז"ל כי בזמן קריעת ים סוף וטביעת המצרים בים סוף כביכול שאלו מלאכי השרת את הקב"ה שאלה חזקה, קושיה חזקה, מדוע לעם ישראל את ה עושה ניסים ונפלאות ולמצרים אתה מטבע הרי אלו עובדי עבודה זרה ואילו עובדי עבודה זרה? ושוב כביכול מציאות של קושיה חזקה כי על עם ישראל נאמר כי לאחר המכות האחרונות עם ישראל יוצא " גוי מקרב גוי" חז"ל מסבירים "גוי מקרב גוי" כמו הוולד מתוך מעי אמו. הפירוש הוא שעם ישראל דומים ממש כמו המצרים... הכיצד? איך נוכל להסביר כי מצבם של עם ישראל היה מבחינה רוחנית כ"כ אנוש... כן! אומרים חז"ל שעם ישראל הגיעו אל מ"ט שערי טומאה... וחלילה לו היו יורדים עוד מדרגה אחת לא היתה לשונאי ישראל (לשון נקיה- והכוונה לישראל) תקומה.

נשאלת שאלה מאוד מאוד בעייתית!

הרי עם ישראל ההיו במצריים רק 210 שנים מאז ירידת בני יעקב, שנאמר ברמז: "ויאמר יעקב אל בניו... רדו שמה" "רדו" ערך של 210 שנים, רמז להם שמעתה מתחילה הספירה של 210 שנות שעבוד מצריים. לפני כן מצבם היה בכי טוב, הם היו שבטי י-ה ולא היה בהם פסול... כולם שלמים!! כאשר הכריזו מסביב למיטתו של אביהם יעקב: שמע ישראל ה'... ה' אחד " אין בלבנו אלא אחד! והנה 210 שנות גלות... שנים שברו את רוחם... ולא עוד אלא גם ידעו כי הגלות הזאת היא מוגבלת... ולא היה מקום להתייאש ובכל זאת... הפכו להיות כולם מצריים ממש...

והנה במקביל... לאחר חורבן בית שני יצאנו לגלות של שנים על גבי שנים, לא ידענו מתי יהיה קיצה... ועברנו כמעט אלפיים שנה בגלות... והגלות קשה מאוד מאוד... פוגרומים, אינקויזיציה. שואה לא עלינו... לא שברו את רוחנו, חזרנו הבייתה לארץ ישראל... יהודים שלמים בדתם ובאמונתם!!!

הכיצד? גלות קצרה במצריים ונשברו וחדלו להיות יהודים... מה היתה הבעיה שם? אלא יש להבחין בדבר חשוב ביותר... מה ההבדל בין יוצאי מצריים שירדו למ"ט שערי טומאה ובינינו?!

להם, במצריים, לא היתה תורה!!!!!!!

לא היה בידם את הסוד הנצחי של עם ישראל, צא ולמד כיצד שורדים בעולם קשה מנשוא! יש בידנו את המפתח לחיים נצחיים, זו התורה! כאשר אנחנו מחזיקים את התורה, זה סוד הנצח של עם ישראל... כפי שנאמר ואתם הדבקים בה' א-לוקיכם חיים כולכם היום!!!!!!

בסוף פרישת בא נאמר במצוות התפילין " למען תהיה תורת ה' בפיך... " מכאן שכל התורה הוקשה לתפילין. הגר"א מסביר למה אומרת התורה "תורת ה' בפיך" וכי מספיק שיהיה רק בפה? הרי התורה צריכה להיות חדורה בעיקר בלב? אלא לדעתו

ב'פ'י'ד' בית=412 פא=81 יוד=20 כפ=100 ביחד 613!

הרי לפנינו מורי ורבותי...
(להקמת כולל)

ועתה אנחנו עוסקים במה שלא זכו אבותינו לפני יציאת מצרים. עולם חלול ללא תורה הוא עול
יבש וחרב..הוא עולם ללא חיים.. החיים האמיתיים של עם ישראל הם התורה, הרי אנו עוסקים
במצווה הכוללת את כל המצוות כפי שנאמר ותלמוד תורה כנגד כולם...."
נאחל לכל הבאים ולכל הלומדים שהקב"ה.....

בס"ד: פרשת יתרו קבלת התורה... ועוד מתאים להרבה הזדמנויות....

הנה הגענו בספור פרשיות השבוע..ליציאת בני ישראל ממצרים וקריעת ים סוף..
סוף סוף הגיע האידיאל, שבגללו הודיע הקב"ה כי הוא גואל את עם ישראל ממצרים.
הקב"ה הודיע כבר למשה בגילוי שבסנה... "בהוציאך את העם הזה ממצרים תעבדון
את הא-לוקים על ההר הזה...". אנו מקבלים את התורה אחרי 49 ימים מאז יציאת
מצרים ומגיעים ליום החמישים כמו שכתוב "תעבדון" עם "ן" סופית, רמז ליום
החמישים של יציאת מצרים..
מה הקשר בין יציאת מצרים לקבלת התורה..בודאי דבר אחד הוא ? גם נאמר "
אפם אין קמח אין תורה " "קמח" בגימ' "פסח".
קב לנו סידרת חינוך במצרים כביכול:למדנו על פי הכלל מצא את ההבדלים" מה
היה מצב בני ישראל במצרים..לפני קבלת התורה..צא ולמד!!!!

הבה ונתבונן:עם ישראל יוצא ממצרים " גוי מקרב גוי" חז"ל מסבירים "גוי מקרב
גוי" כמו הוולד מתוך מעי אמו. הפירוש הוא שעם ישראל דומים ממש כמו המצרים...
הכיצד? איך נוכל להסביר כי מצבם של עם ישראל היה מבחינה רוחנית כ"כ
אנוש...כן! אומרים חז"ל שעם ישראל הגיעו אל מ"ט שערי טומאה..וחלילה לו היו
יורדים עוד מדרגה אחת לא הייתה לשונאי ישראל(לשון נקיה- והכוונה לישראל)
תקומה.

נשאלת שאלה מאוד מאוד בעייתית!

הרי עם ישראל ההיו במצרים רק 210 שנים מאז ירידת בני יעקב, שנאמר ברמז:
"ויאמר יעקב אל בניו...רדו שמה" **"רדו"** ערך של 210 שנים, רמז להם שמעתה
מתחילה הספירה של 210 שנות שעבוד מצרים. לפני כן מצבם היה בכי טוב, הם היו
שבטי י-ה ולא היה בהם פסול..כולם שלמים !! כאשר הכריזו מסביב למיטתו של
אביהם יעקב: שמע ישראל ה'... ה' אחד " אין בלבנו אלא אחד! והנה 210 שנות
גלות...שנים שברו את רוחם..ולא עוד אלא גם ידעו כי הגלות הזאת היא מוגבלת...ולא
היה מקום להתייאש ובכל זאת..הפכו להיות כולם מצריים ממש...

והנה במקביל..לאחר חורבן בית שני יצאנו לגלות של שנים על גבי שנים, לא ידענו
מתי יהיה קיצה..ועברנו כמעט אלפיים שנה בגלות..והגלות קשה מאוד
מאוד..פוגרומים, אינקוויזיציה. שואה לא עלינו..לא שברו את רוחנו, חזרנו הביתה
לארץ ישראל..יהודים שלמים בדתם ובאמונתם!!!

הכיצד? גלות קצרה במצרים ונשברו וחדלו להיות יהודים...מה הייתה הבעיה שם?
אלא יש להבחין בדבר חשוב ביותר..מה ההבדל בין יוצאי מצרים שירדו למ"ט שערי
טומאה ובינינו?!

להם, במצריים, לא היתה תורה!!!!!!!
לא היה בידם את הסוד הנצחי של עם ישראל, צא ולמד כיצד שורדים בעולם קשה
מנשוא! יש בידנו את המפתח לחיים נצחיים, זו התורה! כאשר אנחנו מחזיקים את
התורה, זה סוד הנצח של עם ישראל...כפי שנאמר ואתם הדבקים בה' א-לוקיכם חיים
כולכם היום"!!!!!!

בסוף פרשת בא נאמר במצוות התפילין "למען תהיה תורת ה' בפוך.. " מכאן שכל
התורה הוקשה לתפילין. הגר"א מסביר למה אומרת התורה "תורת ה' בפוך" וכי
מספיק שיהיה רק בפה? הרי התורה צריכה להיות חדורה בעיקר בלב? אלא לדעתו
רוצה כאן התורה לרמוז שמצות תפילין שקולה כנגד כל המצוות התורה. כידוע יש
תרי"ג מצוות – והמילה "בפוך" בגימ' תרי"ג עם האותיות במלואן:
ב'פ'י'ד' בית=412 פא=81 יוד=20 כפ=100 ביחד 613!

שהקב"ה יזכה אותנו להגות בתורתו ולקיים את כל מצוותיו .
בצורה זו יקויים בנו הפסוק: ואתם הדבקים בה' א-לוקיכם חיים כולכם היום